

Byla jsem upřímně potěšena, když byla roku 2003 na Strojní průmyslové škole ve Vsetíně otevřena Univerzita třetího věku. Vysokou školu jsem nestudovala, ale celý život mě zajímají informace z nejrůznějších vědních oborů. A vždycky jsem se zajímala také o společenské dění. Do vsetínské „průmyslovky“ mám vcelku blízko, neboť bydlím v nedalekém sídlišti Ohrada, tak jsem nemusela dojíždět do Valašského Meziříčí nebo do Olomouce, kde také byly otevřeny U3V.

Rodině jsem oznámila, že budu chodit do školy. Souhlasili, že se babička v důchodu bude vzdělávat. Před zahájením podzimního semestru mi oznámily vnučky, že přijdou na návštěvu. Přinesly dáreček a měly ke mně důležitý proslov. „Víš, babičko, ty jsi do školy chodila už dávno. Tak jsme tě přišly podpořit, ale hlavně ti říct, jak se máš ve škole chovat, abys nevyrušovala, hlásila se, neopisovala, nezapomínala psací potřeby, a ze školy chodila rovnou domů.“ No, pobavily mne. A dárek? Dostala jsem deníček, tužku a pytlík na přezůvky – mimochodem ten pytlík mám dodnes a používám jej na cvičky do cvičení. Byla opravdu legrace. Bylo to moc milé a dodnes na to ráda vzpomínám.

První semestr roku 2003 – téma energie a ekologie, podmínky pro trvale udržitelný rozvoj společnosti. A okruhy témat např. energetické suroviny, jaderné elektrárny, tepelná čerpadla, obecná ekologie, globální problémy životního prostředí, úspory energie, energetické štítky. Před dvaceti lety byl jiný pohled na energii a na ekologii. Něco se do dnešních dnů povedlo vyřešit, např. solární kolektory, tepelná čerpadla, vytápění domů. Na druhé straně svět příliš nepokročil v řešení globálních problémů životního prostředí. Stále je to na nás a na budoucí generaci, jak se budeme chovat k naší přírodě.

Zimní semestr téhož roku byl ve znamení dějin umění, přednášky na témata umění v pravěku a starověku, románské a gotické umění, baroko, rokoko, moderní umění, ale také výtvarné umění na Valašsku a k tomu spousta doporučené odborné literatury. Některá témata byla pro nás osvěžení ze školních lavic, přesto to bylo nesmírně zajímavé.

Naše seniorská skupina byla velmi dobrý kolektiv. Jedna kolegyně přišla kdysi do školy rozradostněná a oznámila nám, že se jí narodila vnučka. Jméno dostala Linda, šťastné babičce jsme poblahopřáli a popřáli na dálku holčičce, aby se jí v životě dařilo. A opravdu se Lindušce celá léta daří, neboť je to Linda Nosková, naše úspěšná juniorská tenistka. Já osobně jí vždy velmi fandím a přeji tenisové úspěchy.

Univerzitní rok 2005-2006 začínal astronomií, přednášky byly opět zajímavé, co vše jsme se dozvěděli o „nebeské bání“, ale také například o klimatologii. Navštívili jsme při té příležitosti také večerní pozorování oblohy na vsetínské hvězdárně.

Další zajímavou a pro mě důležitou částí dalšího semestru byla práce s počítačem. Pro mě tehdy naprosto španělská vesnice a já sama nepopsaný list. Pořídili jsme si na doporučení rodiny počítač, a tak jsem se učila a učila. Přišla jsem z přednášek a hned jsem nové poznatky procvičovala a učila práci na počítači i manžela. Byla často i legrace, když jsem nějaká tlačítka na klávesnici chtěla zprovoznit a ukázala se nám jen černá obrazovka. Inu, chybami se člověk učí a tady to platilo dvojnásob. Ale zvládli jsme to i s manželem. I když dodneška nejsem v některých oblastech kovaná a stále se učím, rychlost těch technologií už asi nedoženu.

Další semestry byly s tématy historie knižní literatury – vznik prvních knih, nejstarší podoba knih, knižní kult v českých zemích, zakládání klášterních knihoven, obecních knihoven, doba temna atd.

Také jsme se seznámili s hudební kulturou, převažovala mě blízká vážná hudba, lidová hudba, česká středověká hudba a samozřejmě i populární a česká hudební tvorba a moderní styly. Tam jsem aspoň na chvíli držela krok s vnoučaty.

Dále byl zajímavý cyklus přednášek na témata filozofie života, vznik a vývoj života na zemi, věda a společnost, světová náboženství, bohatství, bída a chudoba, sociální stát, formy ovlivňování lidí, udržitelný život na zemi. Témata velká a vzcná, přesto z každé přednášky bylo velké ponaučení i pro náš běžný život.

Velmi zajímavá byla přednáška o historii zlínských filmových ateliérů na Kudlově. Byli jsme na exkurzi přímo na Kudlově, kde se právě natáčela animovaná pohádka. A tak jsme měli vzácnou příležitost pozorovat filmové tvůrce při jejich kreativní práci. Samozřejmě v přednáškách nechyběla tvorba Karla Zemana a jeho legendární filmy, na kterých jsme mnozí tak říkajíc vyrostli.

K našemu důchodovému věku patří trénování paměti. A tento cyklus přednášek byl, troufám si říct, pro nás všechny vskutku přínosem. Chvillemi to vypadalo, že si jen hrajeme, ale pracovat s pamětí bylo i dost náročné. Trénování paměti je bez debat náročná disciplína, ale velmi užitečná.

Semestry od roku 2017 byly v oboru Člověk, stát a právo. Tyto semestry byly velmi obsahově náročné, ale o to více poučné. S některými pojmy jsem se setkala snad poprvé. Jen se zmíním okrajově, jaká témata byla na přednáškách (např. Zákon 12 desek, Římské právo, Chamuralův zákon, soukromé právo – procesní, britské právo – konzervativní, zvyklostní právo – kdy nemají ústavu, americké právo – zákon šerifa, Tereziánský zákon – z dob Marie Terezie). Další témata už nám byla bližší – právo soukromé, veřejné, trestní, ústavní, Listina základních práv a svobod. Také jsme se seznámili se Sbírkou zákonů, Zásadami právní jistoty, jaké jsou platnosti zákona, jeho účinnost, legislativní lhůta atd. Vždy se čerpalo z internetu a pracovali jsme s ukázkami, které jsou k nahlédnutí na užitečných webových stránkách Zákony pro lidi. Tam jsou zákony dopodrobna vysvětleny a rozděleny dle určitého tématu.

Když bylo na pořadu přednášek trestní právo, bylo nám umožněno účastnit se soudního přelíčení u Okresního soudu ve Vsetíně ve věci krádeže – odcizení osobních věcí. Opět to byl výjimečný zážitek z prostředí soudu. Také jsme se seznámili i s praktickými věci jako např. jaké náležitosti musí obsahovat plná moc, co znamená pojem společné jmění manželů a jak je důležité při rozvodovém řízení. Témata byla různá, vždy zajímavá. Pro mě z těch obsáhlých, zajímavých přednášek vyplynulo jedno poznání. Pokud bych měla nějaký problém se zákonem v jakékoliv oblasti, tak se určitě obrátím na právní odborníky, kterým by byla daná problematika blízká a měli by ji v pracovní náplni. Naštěstí jsem občanka bezúhonná, ctím pravidla slušného chování a také respektuji pravidla zákonů.

Od mých prvních dnů na univerzitě, s výbavou od vnuček, uběhlo neuvěřitelných dvacet let. A ty jsou v našem věku (konkrétně v mém s osmi křížky) už víc a víc znát. A tak, abych byla upřímná, jsem letos neměla v úmyslu opět se vzdělávat na U3V. Nevěděla jsem, jaká budou témata, a jestli vše zvládnou. Ale kolegyně mě opět přemluvily, abych se přednášek zúčastnila. A tak jsem znovu vyrazila „do školy“. A nelituji.

Zpracovala: Jaroslava Tomečková,

Ve Vsetíně, 9. 1. 2024